

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2006-792-0209
Dok.: AHN40121

Endelig besvarelse af spørgsmål nr. 263 af 1. marts 2006 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del).

Spørgsmål:

”Vil ministeren i fortsættelse af samrådet og svaret på spm. 249 redegøre for rigsadvokatens begrundelse for ikke at ansøge om Procesbevillingsnævnets tilladelse til at anke Vestre Landsrets domme af 2/2-06 til Højesteret?”

Svar:

Jeg har anmodet Rigsadvokaten om en udtalelse til brug for besvarelsen af spørgsmålet. Rigsadvokaten har oplyst følgende, som jeg kan henholde mig til:

”...Jeg [kan] oplyse, at jeg af Statsadvokaten i Sønderborg umiddelbart efter de tre domme afsagt af Vestre Landsret den 2. februar 2006 i den såkaldte ”Tønder-sag” blev orienteret om sagernes udfald.

Den 15. februar 2006 traf jeg beslutning om, at der ikke var grundlag for, at anklagemyndigheden ansøgte om Procesbevillingsnævnets tilladelse til at anke Vestre Landsrets domme til Højesteret.

Jeg lagde herved bl.a. vægt på, at de tre sager er atypiske i forhold til andre sager om seksuelt misbrug af børn, idet forurettede i sagen gennem en længere periode har været udsat for seksuelt misbrug af flere voksne personer, i hvilken forbindelse begge hendes forældre tillige er sigtede. Endvidere er det indgået i min vurdering, at sagskomplekset stadig er under efterforskning, herunder med hensyn til forurettedes forældre, og at de enkelte tiltaltes og sigtedes rolle i sagen således endnu ikke er fuldt belyst. Det er også indgået i vurderingen, at det i de tre sager i overensstemmelse med de tiltaltes forklaringer er lagt til grund, at tiltalte gik ud fra, at pigen var over 12 år på gerningstidspunkterne, selv om hendes alder var 10-11 år.

På den baggrund er det min opfattelse, at de nævnte tre sager ikke ville være egnede som prøvesager med henblik på at få Højesterets stillingtagen til strafniveaue i sager om seksuelt misbrug af børn.

Endelig har jeg lagt vægt på, at der i alle tre sager i landsretten skete en væsentlig forhøjelse af straffen i forhold til den straf, der var idømt af byretten.”

